

ad III. A. 9 a. Som bevilget for Finantsaaret 1882—83, (10. a.)

ad III. A. 9 b. Som i Anmærkingen til den tilsvarende Konto i Finantslovsforslaget for 1882—83 nærmere udviklet, ere Udgifterne til Trykningen m. v. af Beretningen om Stutterikommissionens Virksomhed i de senere Aar stegne betydeligt, hvilket har bevirket, at det tidligere under denne Konto bevilgede Beløb ikke viste sig tilstrækkeligt. Ved Finantsloven for 1882—83 blev Kontoen derfor forhøjet med 1,700 Kr., hvoraf 1,400 Kr. beregnedes som Merudgift ved Beretningens Trykning m. v., der i det Hele antoges at ville udkræve 1,900 Kr.

Trykningen af Beretningen for Aaret 1881 har imidlertid kostet 2,024 Kr. 27 Ø., og efter hvad Stutterikommissionen har oplyst, maa Beretningen, der i 1881 udgjorde 351 Sider mod 161 i 1876, antages fremdeles at ville stige i Omfang, idet Dannelsen af flere Landboforeninger og Afholdelsen af de af de forenede Landboforeninger iværksatte Fællesskuer i Forbindelse med en mere fyldestgjørende og oplysende Behandling naturligvis medfører, at Stofmængden forøges.

Kommissionen har derfor andraget paa, at der til Omkostningerne ved Trykningen af bemeldte Beretning, af hvilken Exemplarer omdeles til Landboforeningerne, maatte søges bevilget ialt 2,500 Kr., hvilket man for sit Vedkommende ikke har troet at kunde erklære sig imod. I Genhold heril er Kontoen forhøjet med 600 Kr. til 5,300 Kr.

ad III. A. 9 c. Det under denne Konto onnmeldte Forslag fylbes en fra Stutterikommissionen fremkommen Indstilling. I samme fremhæves, at Kommissionen er kommen til Erkjendelse af, at det for at opnaa en fyldestgjørende Bedømmelse af de ved de forskjellige Skuer konkurrerende Singles rette Værd ikke er tilstrækkeligt at underkaste selve Singstene en Prøve og at undersøge de enkelte i Reglen udsøgte Exemplarer af sammes Afkom, der præsenteres ved Dyrskuerne, men at det vil være nødvendigt at erholde Kendskab til Singstens Afkom i Almindelighed og altsaa at foretage en Undersøgelse af dette paa de Steder, hvor det findes. Saadanne Undersøgelser af Afkommet i Hjemmet har den sjællandske Singsteskuelkommission paa Grund af sit talrige Medlemsantal set sig istand til at foretage paa de Steder i det sjællandske Distrikt, hvor de bedste af de præmierede Singste have deres Hjem og Bedekningsegn, og de herved fremkomne Oplysninger have været af væsentlig Indflydelse med Hensyn til Singstens Bedømmelse og Premiernes Fordeling. I Sylland har det derimod ikke været muligt for Singsteskuelkommissionerne at foretage saadanne lokale Undersøgelser, men forsøgsvis er det iaar lykkedes ved Tilflugt fra Landboforeninger og Private at lade en Undersøgelse foretage i Randersseggen ved en veterinærtyndig Mand, Dyrlege Jensen, og Resultatet heraf foreligger i den medfølgende Beretning fra ham. Herved har Stutterikommissionen faaet yderligere Bekræftelse paa Rigtigheden af sin Betragtning om Nødvendigheden af deslige Undersøgelser, ligesom det ogsaa har vist sig, at disse have vundet ubestemt Anerkjendelse og Interesse hos Befolkningen, og Kommissionen har derfor indtrængende anbefalet, at Undersøgelser foretages i et videre Omfang i de Egne af Landet, hvor Hesteavlens er af Bigtighed. Opgaven skulde være at tilvejebringe fyldestgjørende Oplysning om Singstens Afbenyttelse, Følgoppernes Vækkelse og Alder, Opdrættets Tilstand i de forskjellige Aldere, dets Behandling og Alt, hvad der med Hensyn til dets Udvikling og senere Anvendelse (Afhændelse derunder indbefattet) er af Betydning, hvorhos der samtidigt med Undersøgelserne skulde gives Veiledning til Opdræfterne, og disses Opmærksomhed henledes paa de Feil, der skjønnes at være begaaede. For at et tilfredsstillende Resultat skal kunne opnaas, vil det være nødvendigt, at Undersøgelserne efterhaanden gennemføres i de for Hesteavlens vigtigste Egne i Landet, og de vilde altsaa komme til at strække sig over et Lidrum af flere Aar, ligesom de ogsaa maa gjentages paa samme Sted med ikke for lang Tids Mellemrum. Udgifterne ere beregnede til 3,000 Kr. aarlig, saaledes at Halvdelen skulde udgjøre Honoraret til den paagældende Saglyndige, der foretager Undersøgelsen, og Halvdelen tjene til Dækning af hans Rejsudgifter, idet han nemlig antages at kunne rejse i 5 Maanedes med en Bekostning af ca. 10 Kr. om Dagen. For Honoraret skulde han da selvfølgelig tillige være pligtig at afgive en udførlig Beretning om Rejsernes Udbytte, besvare Forespørgsler i Anledning af Undersøgelserne og lignende. Da man med Stutterikommissionen maa være enig i, at den omhandlede Foranstaltning vil kunne være til væsentlig Nytte for Hesteavlens og derfor bør prøves i ethvert Fald i en Række af 5 à 6 Aar, har man opsøret et Beløb af 3,000 Kr. til dette Diemed i 1883—84.

ad III. A. 9 d. Som for Finantsaaret 1882—83, jfr. § 19 III. A. 10 c.

Forelagte Lovforslag m. m.